

SVEA HOVRÄTT
Miljööverdomstolen

ARKIVET

DOM
2005-07-21
Stockholm

Mål nr
M 3195-04
Aktbilaga 10

Sid 1 (3)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, miljödomstolen, dom den 25 mars 2004 i mål nr M 3288-03,
se bilaga A

KLAGANDE

B.B.

Ombud: **A.B.**

MOTPART

Länsstyrelsen i Blekinge län, 371 86 Karlskrona

SAKEN

Tillsynsavgift

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med undanröjande av miljödomstolens dom upphäver Miljööverdomstolen Länsstyrel-
sens i Blekinge län beslut den 17 november 2003, dnr 555-6473-03.

YRKANDEN M.M. I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

B.B. har yrkat bifall till sin vid miljödomstolen förda talan.

Länsstyrelsen i Blekinge län har bestritt ändring.

Miljööverdomstolen har med stöd av 23 kap. 6 § första stycket miljöbalken avgjort målet utan huvudförhandling.

UTVECKLING AV TALAN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Parterna har till stöd för sin talan i huvudsak anfört samma omständigheter som vid miljödomstolen. Därtill har de i huvudsak anfört följande.

B.B.

Av bilagan till förordningen (1989:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd framgår att tippning av schaktmassor, s.k. inert avfall, antingen kan vara en anmälningspliktig miljöfarlig verksamhet om föroreningsrisken är ringa (SNI-kod 90.007-2) eller en tillståndspliktig sådan om föroreningsrisken inte endast är ringa (SNI-kod 90.007-1). I många fall då utfyllnader görs för olika ändamål torde även tippning av sådana massor ske utan att det sker någon som helst prövning av förfarandet. Det här aktuella förfarandet är att beteckna som uppläggning av inert avfall för anläggningsändamål för vilken föroreningsrisken endast är ringa. Han har därför lämnat in en anmälan om förfarandet till kommunen.

Syftet med förordningen (2001:512) om deponering av avfall (deponeringsförordningen) är att förebygga och minska negativa effekter som deponeringen kan orsaka på människors hälsa och miljön. Att flytta rena schaktmassor som tagits upp ur jorden på en plats till en annan plats där de används som en utfyllnad innebär inte att schaktmassorna under transporten har blivit så påverkade att de medför några olägenheter för människa eller miljön. Några åtgärder för att förebygga sådana effekter kan därför inte heller behövas i dessa fall. Att uppläggning av rena schaktmassor kan göras utan tillståndsprövning framgår också av att sådana förfaranden enligt 4 § andra punkten undantagits från deponeringsförordningen. Den aktuella verksamheten avser endast rena schaktmassor och kan därför inte vara tillståndspliktig enligt förordningen.

Länsstyrelsen

Den ifrågavarande verksamheten är att beteckna som en anläggning för deponering av inert avfall (SNI-kod 90.004-5). Verksamheten är då tillståndspliktig enligt 9 kap. 6 § miljöbalken och den av länsstyrelsen fastställda avgiften för prövning och tillsyn skall tas ut.

Det är av stor vikt att åtskillnad görs mellan begreppen uppläggning för anläggningsändamål och deponering. Uppläggning för anläggningsändamål görs i syfte att anlägga något på det område där uppläggningsändamålet har skett. Deponering görs i syfte att bortskaffa avfall. Den aktuella deponeringen kommer, efter det att den har avslutats, att efterbehand-

las genom att en åkermark/betesvall anläggs ovanpå densamma. Att en deponi efterbehandlas innebär inte att den tillkommit för anläggningsändamål.

Vid en bedömning av hur en upplagsplats för schaktmassor skall klassificeras är alltså syftet med uppläggningsen en central faktor. För att uppläggning av avfall skall kunna anses ske "för anläggningsändamål" (se SNI-kod 90.007-2) måste behovet av anläggningen (i detta fall anläggning av åkermark/betesvall) finnas även om avfall inte finns att tillgå för själva anläggandet. I detta fall har "behovet" att fylla ut våtmarken och anlägga åkermark/betesvall uppkommit som en följd av behovet att bortskaffa schaktmassor. Syftet med den aktuella verksamheten är att bortskaffa avfall.

Av **B.B.** anmälan från 1994 framgår att han p.g.a. sin entreprenadfirma är i stort behov av en tipp för rena schaktmassor. Detta ger enligt länsstyrelsens mening inte anledning till annan bedömning än att verksamheten är att betrakta som en anläggning för deponering.

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan är om **B.B.** skall anses bedriva verksamhet vid en anläggning för deponering av inert avfall.

Vad som skall anses utgöra en anläggning måste bestämmas med hänsyn till den enskilda verksamhetens art. För att det skall vara fråga om en anläggning måste det dock, typiskt sett, krävas att åtminstone någon åtgärd av teknisk natur har vidtagits för att möjliggöra verksamheten (jfr Miljööverdomstolens dom 2004-11-19 i mål nr M 7488-03). Det har i målet inte framkommit att några åtgärder överhuvudtaget utförts för att åstadkomma en anläggning för verksamheten. **B.B.** förfarande att använda inert avfall för anläggande av en betesvall inom sin jordbruksrörelse kan, under de i målet aktuella omständigheterna, inte i sig anses uppfylla kriterierna för att utgöra en anläggning för deponering.

Mot bakgrund av det anförda finner Miljööverdomstolen att någon tillsynsavgift för bedrivandet av en anläggning för deponering inte skall utgå för verksamheten. Till följd härav skall miljödomstolens dom undanröjas och länsstyrelsens beslut upphävas.

Domen får enligt 23 kap. 8 § miljöbalken inte överklagas.

Ulf Bjällås

Lars Hydén

Liselotte Rågmark Per Hallström

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Ulf Bjällås, miljørådet Lars Hydén, hovrättsrådet Liselotte Rågmark, referent, samt adjungerade ledamoten Per Hallström.
Enhälligt.

KLAGANDE

B.B.

Ombud: A.B.

MOTPART

Länsstyrelsen i Blekinge län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Blekinge län beslut den 17 november 2003,
dnr 555-6473-03, se bilaga 1

SAKEN

Tillsynsavgift avseende deponi av schaktmassor

DOMSLUT

Miljödomstolen avslår överklagandet.

YRKANDE M.M.

B.B. har yrkat att länsstyrelsens beslut upphävs. Han har anfört bl.a. följande. Den aktuella tippen för rena schaktmassor är inte en tillståndspliktig anläggning för deponering av inert avfall. Han har till lämnat in en anmälan enligt förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd till miljönämnden (SNI-kod 90.007-2). Detta ärende har ännu inte avgjorts eftersom det övertagits av länsstyrelsen. Han har av länsstyrelsen meddelats att hans verksamhet numera klassas som deponering av inert avfall med SNI-kod 90.004-5 och har till följd av detta påförts tillsynsavgift. Hans avsikt har hela tiden varit att fylla ut ett område för att efter avslutad tippning anlägga en ny åker/betesvall. Detta framgår av såväl hans anmälan om samråd som av länsstyrelsens beslut om samråd från år 1994. En förutsättning för anläggande av åker/betesvall är att endast rena schaktmassor tippas på platsen. Detta har medfört att tippningen måste pågå i flera år då sådana massor endast finns i begränsad mängd. Fram till oktober 2003 har 10 000 ton tillförts området, vilket motsvarar 1 250 ton per år. Det återstår cirka 8 800 ton för att genomföra efterbehandlingsplanen. Av tippområdets totala areal på 9 000 m² har 1 400 m² redan iordningställt som åker/betesvall. Tippning pågår inom 2 600 m² och cirka

5 000 m² är ännu inte påverkat. De aktuella schaktmassorna består i huvudsak av jord, sten och bortsprängt berg. Massorna kommer oftast från grundläggningsarbeten för nybyggnad av villor och garage m.m. Genom utfyllanden får han en bättre åker/betesvall på sin fastighet. Om överskottsmassor uppkommer när den sista tomten skall anläggas så finns det inte någon lämplig tipp inom området. De sista lassen som grävs upp blir då avfall och måste transporteras till hans tipp. Det framgår av 4 § 2 p. förordningen om deponering av avfall att detta inte är lagstiftarens avsikt. Enligt denna punkt skall förordningen inte tillämpas på den aktuella tippen då den är att betrakta som ett utfyllnadsarbete med användning av lämpligt inert avfall.

Länsstyrelsen har vidhållit sitt beslut

DOMSKÄL

Av bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd framgår att anläggning för deponering av inert avfall oavsett den tillförda mängden sådant avfall är att klassificera som tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet (B-verksamhet) med SNI-kod 90.004-5. Enligt 2 kap. 1 § 1 p. förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken (avgiftsförordningen) och bilagan till denna förordning har en tillsynsmyndighet rätt att ta ut en årlig avgift för A och B-verksamhet om 10 300 kronor för tillsyn över sådan verksamhet.

Av bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd framgår att uppläggning av inert avfall för anläggningsändamål är en anmälningspliktig miljöfarlig verksamhet (C-verksamhet) med SNI-kod 90.007-2. För C-verksamhet kan tillsynsavgift inte tas ut enligt avgiftsförordningen.

I länsstyrelsens beslut den 23 januari 1996 om samråd enligt 20 § naturvårdslagen anges att området sedan lång tid tillbaka har använts av **B.B.** för tippning av schaktmassor. I beslutet anges att **B.B.** har uppgett att han har ett stort behov av en tipp för rena schaktmassor och att området efter avslutad tippning skall iordningställas som betesvall.

I målet framkommer att de aktuella schaktmassorna tippas på ett område inom fastigheten Gungvala 1:8 i Karlshamns kommun. **B.B.** avser inte att flytta massorna till annan plats och skall heller inte använda dem som utfyllnad vid en anläggning eller i övrigt som en del av en anläggning. Verksamheten kan därför inte klassificeras som verksamhet som endast är anmälningspliktig och därmed avgiftsfri. I stället anser miljödomstolen att den tipp som finns på fastigheten måste, vid tillämpning av förordningen av miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd och därmed även vid tillämpning av avgiftsförordningen, anses vara en anläggning för deponering av inert avfall. Det har därför förelegat grund för påförande av tillsynsavgift, oavsett vad som anges i förordningen om deponering av avfall. Överklagandet skall således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (prövningstillstånd krävs)

Överklagande till Svea hovrätt, Miljööverdomstolen, senast den 15 april 2004.

Marianne Nilsson

Magnus Björkhem

I avgörandet har deltagit rådmannen Marianne Nilsson, ordförande och miljørådet Magnus Björkhem. Föredragande har varit beredningsjuristen Henrik Skanert.

B.B.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Miljödomstolen

Ink. 2003 -12- 2 2

Akt. 173288/03
Aktbil. 3.....rot. 1/.....

Avgift för prövning och tillsyn enligt miljöbalken år 2003

Beslut

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 2 kap 1 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken att Ni skall betala följande avgift för år 2003:

Platsen för verksamheten: Gungvala 1:8, Schaktmassadeponi
Avgift att erlägga till länsstyrelsen: 10 300 kr
Ange anl.nr 1082-202 vid betalning.

Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom 30 dagar från besluts/fakturadatum. Vid försen betalning debiteras dröjsmålsavgift enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

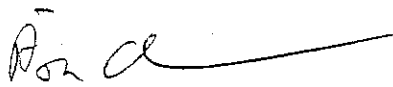
Redogörelse för ärendet

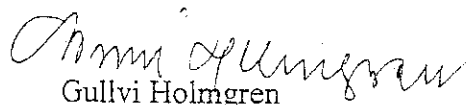
Enligt förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken skall avgift betalas av den som bedriver miljöfarlig verksamhet som är tillståndspliktig enligt miljöbalken (A eller B anläggning), eller har tillstånd till annan miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap 6 § andra eller tredje stycket miljöbalken.

Avgiftskod enligt ovanstående förordning: 90.004-5.3 Avgift: 10300
Avgiftskod-tillägg: Avgift-tillägg:
Tillsynsmyndighet: Länsstyrelsen i Blekinge län

Hur man överklagar

Beslutet kan överklagas till Växjö tingsrätt, miljödomstolen, se bilaga

Åsa Olofsson

Gullvi Holmgren

Bilaga: Hur man överklagar

Kopia till: Ekonomifunktionen för bevakning
"Presspärmen"
Aktien+ bilaga

exp. 031118/03